

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۲۴

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۴۰۰مه برخه

ولي به نه ژاړمه خلکو
چې پروطن مي دوښمنان لوبې کويڼه
دا بدمرغي نه ده، نو څه ده
چې ورور د ورور مرگ ته ټوپک اخيستی وینه
چې د پامير سرک مي جوړشي
په تور پنجاب باندې به بلشي سره اوروڼه
پر بند نمبر دي خاورې واوړه
د شبکې کيسې مي زړه سوري کويڼه

د لنډيو د دې برخې لپاره لاندي لنډی راټولي شوي دي:

راشه وروستی ديدن مي وکړه
وخت مي پوره دی، زه پر خان پوه شوی يم
زړه کي مي تور بنامار ديره دی
د خوشحالی وینی ترې ځکي، د غم پرېزدینه
زما له غمه خبرم شې
او که خبر شوې، وابهانه خلی قدمونه
دا بدمرغي نه ده، نو څه ده
چې ورور د ورور مرگ ته ټوپک اخيستی وینه
د کلی لاره مو يوه ده
د محبت لارې مو بېلې - بېلې دینه
د محتاجي ژوندون مي وليد
خيرن پيرن په ميدانو کي تاوېد مه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

د اختر نوم اخیستی نه شم
رانه چاپیر دي یتیمان ببرسرونه
د جدایی عذاب دی سخت دی
بلی سکروتی می پرزړه نیولی دینه
غږ می راوران شو، نه چلیږي
ستا د سینی لونگ می ټول خوړلي دینه
غربته ورک شی، رنگ دی ورک شه
گلاب - گلاب خوانان محتاج ژوند تېروینه
خبر می کله کله اخله
د غم اوبه می تر مری راغلي دینه
خدای چي څه کړي، هغه به کپړي
هسي نیتونه زما و ستا مالوموینه
خلکه په ما کي گناه نه شته
گناه د وخت ده چي یی زه مجبوره کړمه
چي می په جیب کي دولت ډېر و
خپل خو لا پرېږده، د پردو خپل شوی ومه
چي د پامیر سرک می جوړشي
په تور پنجاب باندې به بلشي سره اوروینه
جانان چي بیا بېرته راگرځي
د جدایی لمبو بی سوي وي ملکونه
جهان به ټول په وینو سورشي
که له زخمي زرگي نه پورته کړم لاسونه
ځمکه هغه، اسمان هغه دی
لاری کوڅي می د جانان بدلي دینه
ما درنه تمه د ټول ژوند کړه
تا نیمه خوا په نیمه لار کي پرېښومه
ما ورته واک د خپل ځان ورکه
ظالم اشنا می د قصاب دوکانه ته ورینه
لالی می پتي سترگي درومي
لکه چي شني بنگي یی بیا خوړلي دینه
لوری د یار می مالوم نه کړ
پردو کوڅو کي پسي ډېر وگرځیدمه

لیدل کتل چې په کې نه وي
 خدای دې په تشه یاری اورولگوینه
 ولي به نه ژارمه خلکو
 چې پروطن مي دوښمنان لوبې کوينه
 وطن له ما نه پاتې شوی
 لکه مرغی پر ډکو شپې سبا کومه
 ته به ویده شي، خوب به وکې
 ما خو د تا غمونه خوب ته نه پرېږدینه
 ته به حجره په حجره گرځي
 ما ته ډاکتر د خوب گولی لیکلي دینه
 پر بند نمبر دي خاوري واوړه
 د شبکې کیسې مي زړه سوري کوينه
 په کتو مینه نه ماتېږي
 خويي له دنگي غړی تاو نه کړي لاسونه
 پښتو به ولي نه وړانېږي
 جگې شملي پښتانه ډمي گډوینه
 پرچا د سرو سپینو باره وي
 څوک په پردو کوڅو کې غواړي خیراتونه
 که به له تا مي وخت تېرېږي
 د مخکې سر دي راته سره سکروته شینه
 طبیبه زما علاج ستونزمن دی
 چرې - چرې بانه مي ځېن په زړه کې دینه
 ښکاري چې اوس مي ویايلي
 یو غریبي شوه، بل قسمت خولي لگوینه
 شیرینې ډېر کلونه تېر شول
 له ما نه هېر شول ستا د زني شنه خالونه
 یار يې وړوکی مسافر شو
 چا به پیغور د غریبي ورکړی وینه
 اخر به خپله په کې گیر شي
 څوک چې د مکر دام کې نور راگیروینه

نور بیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>